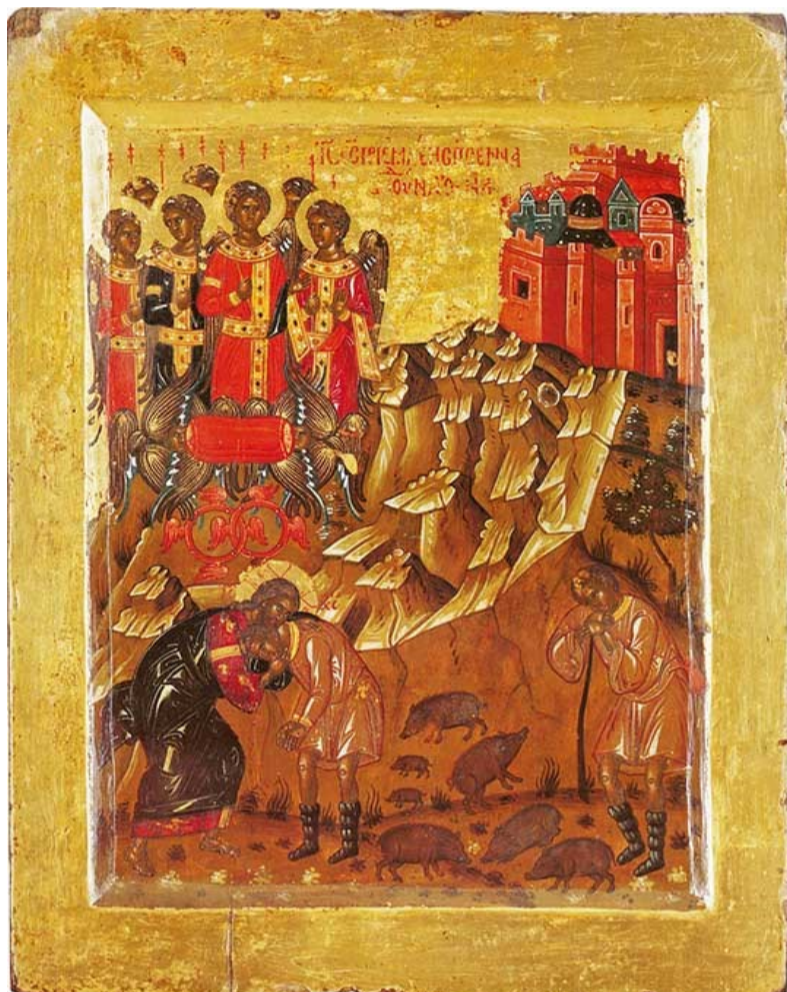

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a treizecișipatra după Rusalii

Evangelia Duminicii Întoarcerii Fiului risipitor (Luca 15, 11-32)

Zis-a Domnul pilda aceasta: Un om avea doi fii. Și a zis cel mai tânăr dintre ei tatălui său: Tată, dă-mi partea ce mi se cuvine din avere. Atunci el le-a împărțit averea. Dar nu după multe zile, adunând toate, fiul cel mai tânăr s-a dus într-o țară depărtată și acolo și-a risipit averea trăind în desfrânări. Și, după ce a cheltuit totul, s-a făcut foamete mare în țara aceea și el a început să ducă lipsă. Și, ducându-se, s-a alipit el de unul din locuitorii acelei țări și acesta l-a trimis la țarinile sale să pască porcii. Și dorea să-și sature pântecul din roșcovele pe care le mâncau porcii, însă nimeni nu-i dădea. Dar, venindu-și în sine, a zis: Câți argați ai tatălui meu sunt îndestulați de pâine, iar eu pier aici de foame! Sculându-mă, mă voi duce la tatăl meu și-i voi spune: Tată, am greșit la cer și înaintea ta; nu mai sunt vrednic să mă numesc fiul tău. Fă-mă ca pe unul din argații tăi. Și, ridicându-se, a venit la tatăl său. Dar, încă departe fiind el, l-a văzut tatăl său și i s-a făcut milă și, alergând, a căzut pe grumazul lui și l-a sărutat. Atunci i-a zis fiul: Tată, am greșit la cer și înaintea ta și nu mai sunt vrednic să mă numesc fiul tău. Iar tatăl a zis către slugile sale: Aduceți degrabă haina lui cea dintâi și-l îmbrăcați și dați inel în mâna lui și încălțămintă în picioarele lui; apoi, aducând vițelul cel îngrășat, înjunghiați-l ca, mâncând, să ne veselim, căci acest fiu al meu mort era și a înviat, pierdut era și s-a aflat. Și au început să se veselească. Iar fiul cel mare era la țarină. Când a venit și s-a apropiat de casă, a auzit cântece și jocuri. Atunci, chemând la sine pe una dintre slugi, a întrebat ce înseamnă acestea. Iar ea i-a spus: Fratele tău a venit și tatăl tău a înjunghiat vițelul cel îngrășat, pentru că l-a primit sănătos. Și el s-a mâniat și nu voia să intre; dar tatăl lui, ieșind, îl ruga. Însă el, răspunzând, a zis tatălui său: Iată, de atâția ani îți slujesc și niciodată n-am călcat porunca ta. Și mie niciodată nu mi-ai dat un ied, ca să mă veselesc cu prietenii mei. Dar când a venit acest fiu al tău, care ți-a mâncat averea cu desfrânatele, ai înjunghiat pentru el vițelul cel îngrășat Tatăl însă i-a zis: Fiule, tu totdeauna ești cu mine și toate ale mele ale tale sunt. Trebuia însă să ne veselim și să ne bucurăm, căci fratele tău acesta mort era și a înviat pierdut era și s-a aflat.

Sâmbăta Moșilor de Iarnă

Sâmbăta aceasta marchează o zi importantă, cea a Moșilor de Iarnă. Acesta reprezintă un nou pas duhovnicesc către Postul cel Mare, căci, așa cum există pregătiri pe care fiecare dintre noi le face înainte de o călătorie într-o țară oarecare, ne aflăm și noi în perioada de pregătire pentru călătoria, sau urcușul, postului. De altfel, se deschide astfel un șir de sâmbete în care creștinii sunt îndemnați să aducă pomenire celor răposați.

Dar ziua Moșilor de Iarnă este semnificativă pentru creștini, căci face aducere aminte atât de cei răposați ai noștri, care nu mai sunt, care lipsesc din viețile noastre și pe care încercăm să-i mângâiem prin rugăciunile care se aduc, cât și de alții care ar avea nevoie de un ajutor din partea noastră. De aceea slujba de pomenire pentru cei răposați din această sâmbătă e o aducere aminte de două categorii de oameni care au nevoie de noi.

În primul rând sunt cei răposați, care așteaptă rugăciunile și aducerea noastră aminte. În viața personală ei nu lipsesc, ei rămân o prezență permanentă în sufletul nostru. Ne aducem aminte – de mama, de tata, de frați, de bunici, de străbunici – ori de câte ori suntem în momente de cumpănă, de încercare, sau în momente de bucurie, amintindu-ne de la fiecare câte o vorbă înțeleaptă, folositoare pentru viața noastră personală. Se oferă milostenie în ziua de pomenire pentru cei răposați, nu în numele nostru personal, ci noi ne facem doar mesageri ai celor care nu mai sunt și care dacă ar fi trăit poate ar fi făcut fapte mai bune decât le facem sau le putem face noi, cei de pe pământ, rămași în viață.

De cealaltă parte sunt cei care au nevoie de ajutorul nostru, sau, mai bine zis, de afecțiunea noastră. Pentru că ziua de pomenire a celor răposați la Moșii de Iarnă ne cheamă să ne aducem aminte și de cei dragi ai noștri care sunt în viață și pe care poate nu am reușit să-i cercetăm așa cum ne-am fi dorit. În tradiția populară ziua de pomenire a Moșilor de Iarnă e percepută ca o sărbătoare, deși nu e marcată în calendare cu roșu, o sărbătoare care ne cheamă să-i cercetăm la mormânt pe cei dragi ai noștri pe care poate nu i-am convins de afecțiunea noastră.

În popor, dat fiind că e sâmbăta premergătoare Săptămânii Albe, sau Săptămânii Brânzei cum i se mai spune, se oferă de pomană în mod special lactate, brânzeturi și ouă. Printre bucatele tradiționale servite la Moșii de Iarnă se află plăcintele și brânzoaicele, iar în multe familii cei mici mai sunt încă delectați cu lapte cu tăiței. Astfel, se completează în mod fericit masa creștinilor în această zi, prin aducerea în atenția noastră a răposați. Această îngemănare fericită a tradițiilor populare cu rânduielile Bisericii nu e întâmplătoare, pentru că dintotdeauna tradițiile populare au gravitat în jurul rânduielilor liturgice, bisericești - viața socială la români a fost mereu o prelungire a vieții liturgice, lucru care suntem invitați să-l continuăm și noi, astăzi.

Nu se poate a nu se aminti un alt produs nelipsit la orice pomenire a celor răposați: coliva. De curând, pe 17 februarie, Biserica l-a serbat pe Sf. Muc. Teodor Tiron, cel căruia i se datorează introducerea în cultul creștin a colivei. El este cel care i-a descoperit Arhiepiscopului Eudoxie al Constantinopolului, pe vremea împăratului Iulian Apostatul, cum se poate salva lumea de la înfometare. La acea vreme, împăratul dispusese ca toate mâncărurile și alimentele din piețe să fie stropite cu jertfă idolească, astfel încât să-i oblige pe creștini, nemaiaivând ce să aleagă de mâncare, să consume și din jertfele idolești. Sfântul Teodor Tiron i se arată deci în vis Arhiepiscopului Eudoxie și-i descoperă soluția salvării prin acest grâu fiert îndulcit cu miere, așa cum a fost el inițial. Între timp, această „rețetă” a fost completată cu multe alte ingrediente, astfel încât mulți copii astăzi ajung să se refere la coliva consumată la pomeniri drept „tort”. Cu toate acestea, sensul original al acestui produs nu s-a pierdut, el fiind încă preparat în memoria celor răposați, ca simbol al învierii lor întru rodire în viața noastră. Astfel, ziua Moșilor de Iarnă, premergătoare a călătoriei duhovnicești a Postului Mare, e o sărbătoare

pentru toți cei care ne aducem aminte de cei dragi nouă, răposați, care au nevoie de ajutorul nostru, dorind ca în felul acesta, printr-o slujbă, printr-o rugăciune, printr-o milostenie, să arătăm faptul că nu i-am uitat și nu am uitat binele pe care li-l datorăm.

Anul pandemiei: 26 de cuvinte de speranță ale Patriarhului Daniel

În data de 26 februarie s-a împlinit un an de la diagnosticarea primului caz de Covid pe teritoriul țării noastre. A fost un an dificil în care teama de boală și frica de moarte au paralizat lumea întreagă.

Biserica Ortodoxă Română a adus speranță în societatea românească, atât prin ajutorul material acordat, cât și prin cuvintele de încurajare rostite de ierarhi și de Patriarhul Daniel.

Vă prezentăm 26 dintre cuvintele patriarhului care îndeamnă la speranță:

„Mântuitorul îi învață pe ucenici și pe toți cei care cred în El că atunci când se află în încercare trebuie să aibă o credință puternică, să păstreze legătura cu Hristos prin rugăciune constantă, strigând Doamne, scapă-mă! sau Doamne, ajută-mă!; Doamne, miluiește-mă! sau Doamne, mântuiește-mă!” (09.08.2020)

„Medicul credincios cunoaște și limitele sale. Dar o mulțime de medici credincioși au recunoscut importanța credinței pacienților și a celor care erau apropiați și se rugau pentru sănătatea celor bolnavi.” (26.07.2020)

„Să-i vizităm pe cei bolnavi chiar dacă nu putem să-i vindecăm, dar prezența noastră alături de ei le dă o încurajare pentru că, în general, oamenii bolnavi suferă și de singurătate, de faptul că nu se pot deplasa și atunci imobilitatea și singurătatea accentuează suferința bolii. Iar vizitarea lor de către comunitate, nu doar de membrii familiei, le alină o parte din suferința bolii și a singurătății.” (05.07.2020)

„În această perioadă de pandemie, când foarte mulți oameni suferă sufletește de singurătate, de anxietate, de spaimă, de nesiguranța zilei de mâine, de teamă de îmbolnăvire, de teama de moarte să ne rugăm Mântuitorului Iisus Hristos să vină spre noi, spre sufletul nostru ca să ne ridice din suferință, din singurătate, din întristare și să ne dăruiască bucuria pe care a dăruit-o omului de la Vitezda pe care L-a vindecat.” (10.05.2020)

„Să ne ajute Bunul Dumnezeu să transforme această perioadă de însingurare și neliniște într-o perioadă de speranță, într-o perioadă de comuniune mai intensă cu Dumnezeu prin rugăciune și comuniune mai intensă cu semenii noștri prin fapte bune.” (10.05.2020)

„Așa cum îngerul a prăvălit piatra de la mormântul Învierii pentru a le dezvălui mironosițelor jertfelnice și curajoase de odinioară Învierea, tot așa și azi cerem ajutorul lui Dumnezeu să răstoarne, să prăvălească această piatră grea a pandemiei, în timpul căreia femeile creștine evlavioase și harnice din țara noastră cultivă iubirea milostivă față de oamenii suferinzi.” (03.05.2020)

„În mod deosebit apreciem jertfelnicia femeilor creștine care sunt cadre medicale, medici, asistente și infirmiere, și lucrează cu pricepere și jertfelnicie pentru tratarea și vindecarea celor afectați din cauza pandemiei actuale.” (03.05.2020)

„În aceste vremuri de mare tulburare, să cerem pacea lui Hristos ca El să vină la noi prin ușile încuiate uneori de îndoială, de frică prea mare, de panică, și să vină să deschisă ușile sufletului nostru și să ne dăruiască pacea Sa binecuvântată.” (26.04.2020)

„Noi, ca vestitori ai Învierii lui Hristos cel răstignit și înviat, trebuie să transmitem bucurie în jurul nostru prin cuvinte, prin faptele iubirii milostive, prin ajutorarea celor singuri, bolnavi, bătrâni și întristați, iar celor îndoliați să le arătăm un semn de compasiune, de iubire frățească și de ajutorare.” (26.04.2020)

(...) Să trecem prin această încercare, să arătăm credință mai puternică, iubire mai multă față de Dumnezeu și de Biserică și față de semenii noștri.” (23.04.2020)

„Atunci când noi suntem cuprinși de teamă, de spaimă, de incertitudine, de nesiguranță, El vine să ne aducă pacea Sa. Să ne dăruiască Lumina Sa – adică sensul vieții, aceasta este Lumina lui Hristos –, ca să ne transforme în apostoli ai Lui, mărturisitori ai Lui, trimiși ai Lui, ca să vorbim lumii despre iubirea lui Hristos.” (19.04.2020)

„În contextul pandemiei cu noul coronavirus (COVID 19), când vedem în jurul nostru atât de multe semne ale bolii și ale morții fizice, toți trebuie să ne rugăm lui Dumnezeu pentru toate persoanele bolnave, dar și pentru toți medicii și personalul sanitar, pentru toți voluntarii care ajută pe cei bolnavi și pe cei izolați, precum și pentru toți cei ce lucrează cu devotament pentru sănătatea și binele poporului român.” (14.04.2020 – Pastorală)

„Adresăm cuvinte de consolare și compasiune familiilor celor decedați ca urmare a pandemiei actuale. Iubirea izvorâtă din rugăciunea pentru cei adormiți în Domnul este mai tare decât moartea! Pomenirea în rugăciune a celor adormiți în Domnul este un act de credință, de speranță și de

iubire, după cuvântul Sfântului Apostol Pavel, care îndeamnă pe creștinii ce plâng pe cei morți să nu se întristeze peste măsură, ca oamenii fără de nădejde, ci să se mângâie, având credința că Hristos Domnul, Cel ce a biruit moartea, va învia pe cei adormiți (cf. Corinteni 15, 22), iar cei care au crezut în El vor fi pururea împreună cu Domnul în Împărăția Sa (cf. I Tesaloniceni 4, 13-18).” (14.04.2020 – Pastorală)

„Și astăzi Iisus plânge când o mulțime de oameni suferă, când mulți oameni au decedat. Dar așa cum a transformat în bucurie lacrimile surorilor Marta și Maria, așa ne va ajuta și pe noi (...) să biruim această mare încercare a pandemiei actuale.” (12.04.2020)

„Să ne rugăm Mântuitorului Iisus Hristos Cel ce l-a înviat pe Lazăr și l-a ridicat din stricăciune și a schimbat lacrimile Martei și ale Mariei în bucurie să ne ajute și pe noi să ne ridicăm din teama prea mare de boală și să ne întărim în credință și în fapte bune, în milostenie, în ajutorarea celor aflați în nevoi. Să nu ne gândim atât de mult la noi înșine, ci mai mult la nevoile altora, mai slabi decât noi, mai săraci decât noi și mai neajutorați decât noi. Și prin aceasta simțim cum în sufletul nostru intră binecuvântarea Mântuitorului Iisus Hristos.”

„Să transformăm suferința bolii în speranța eliberării de boală și de toate neajunsurile pe care această epidemie le creează. Toate acestea le putem face înmulțind rugăciunea, umplând sufletele noastre de lumina rugăciunii smerite și de lumina faptelor și cuvintelor bune, de întrajutorare a semenilor noștri.” (05.04.2020)

„Aproape întreaga lume suferă de această pandemie provocată de un virus nevăzut, de un duh mut și surd care nu se arată, nu vorbește, nu face zgomot, dar ne arată lucrarea lui de chinuire a oamenilor, prin spaimă, prin panică, prin suferință și adesea prin moartea pe care o produce în cei care au o imunitate mai slăbită. Sfintele Evanghelii ne arată cum trebuie să ne luptăm cu acest virus, cu acest duh mut și surd. Ne luptăm mai întâi prin întărirea în credință, prin întărirea în rugăciune, prin intensificarea rugăciunii, prin postul care înseamnă o căutare mai intensă a iubirii lui Dumnezeu și o practicare mai intensă a iubirii față de semenii noștri.” (29.03.2020)

„Maica Domnului poate fi de mare ajutor dacă-i cerem sprijinul mai ales în această vreme de încercare pentru că ea are inimă de mamă, are iubire milostivă și smerită față de toți oamenii. Este grabnic ajutoare, este mult folositoare atunci când noi, cu credință puternică și cu multă smerenie îi cerem ajutorul Său.” (25.03.2020)

„Să ne rugăm Maicii Domnului să întărească pe toți cei care se află în boală, să dăruiască tuturor celor care nu se află în boală înțelepciune ca să se ferească de boală, să ajute pe toți medicii și tot personalul medical care îngrijește de cei bolnavi, să ajute pe toți cei care săvârșesc fapte de milostenie ajutând pe cei bătrâni, pe cei săraci, pe cei singuri și să-i ajute și pe cei care îi încurajează pe alții.” (25.03.2020)

„Dacă nu stăm acasă în mod folositor, statul acasă ne poate îmbolnăvi, chiar dacă nu luăm virusul. Prin faptul că devenim descurajați. Dacă teama de boală devine o psihoză sau o nevroză colectivă, noi deteriorăm sănătatea noastră psihică chiar dacă sănătatea trupului nu este atinsă de acest virus care a răspândit boala în toată lumea. La întrebarea «Cum stăm acasă?» noi răspundem: În mod pozitiv și activ. Prin rugăciune și prin activități bune.” (25.03.2020)

„În aceste zile de grea încercare când crucea suferinței din cauza pandemiei actuale noi trebuie să ne întărim în credință, să biruim frica prin credință și să întărim credința prin rugăciune și prin fapte bune. Numai iubind pe Dumnezeu mai mult în rugăciune și pe semenii noștri prin fapte bune biruim frica și să transformăm teama în curaj și speranță.” (22.03.2020)

„Această izolare și această carantină nu trebuie să fie considerată o însingurare, ci un prilej de a spori comuniunea, iubirea noastră smerită față de Dumnezeu și iubirea noastră milostivă față de semenii. Să transformăm perioada de criză medicală într-una de întărire în credință și sporire a dragostei! (15.03.2020)

„Este, într-un mod paradoxal, timpul în care păstrăm o anumită distanță față de aproapele, pentru binele lui și pentru binele nostru.” (15.03.2020)

„În această perioadă, în care o mulțime de oameni sunt încercați de noua boală molipsitoare, de noua epidemie, este mare nevoie de rugăciune și de ajutorare frățească, de întărire în credință și de apropiere de Dumnezeu.” (15.03.2020)

Sfântul Sinod: Primele decizii din 2021

În ziua de 25 februarie 2021, în Palatul Patriarhiei din București, sub președinția Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, s-a desfășurat ședința de lucru a Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române.

Sfântul Sinod l-a ales prin vot secret pe Preacuviosul Părinte Arhimandrit Nichifor Horia ca Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Iașilor. Noul Episcop-vicar va purta titlatura de Preasfințitul Părinte Nichifor Botoșăneanul. **Hirotonia într-un arhieru a P.C. Arhim. Nichifor va avea loc la Iași în ziua de duminică, 07 martie 2021.**

Sfântul Sinod l-a ales prin vot secret și pe Preacuviosul Părinte Arhimandrit Nestor Dinculeană ca Arhieru-vicar al Episcopiei Devei și Hunedoarei. Noul Arhieru-vicar va purta titlatura de Preasfințitul Părinte Nestor Hunedoreanul. Hirotonia va avea loc la Deva în ziua de duminică, 07 martie 2021.

În cadrul aceleiași ședințe, au mai fost luate următoarele hotărâri:

Declararea anului 2022 în Patriarhia Română ca Anul Omagial al Rugăciunii în viața Bisericii și a creștinului și Anul comemorativ al Sfinților isihăști Simeon Noul Teolog, Grigore Palama și Paisie de la Neamț.

Începerea demersurilor de canonizare a unor mărturisitori și mari duhovnici misionari români din timpul comunismului, în anul 2025, cu prilejul împlinirii a 140 de ani de autocefalie a Bisericii Ortodoxe Române (1885) și a 100 de ani de la înființarea Patriarhiei Române (1925).

Sfântul Sinod a reamintit obligația statutară a Bisericii Ortodoxe Române de a rămâne în comuniune și unitate dogmatică (doctrinară), liturgică (sacramentală) și canonică (disciplinară) cu Biserica Ortodoxă universală. Prin urmare, Biserica Ortodoxă Română nu poate modifica doctrina sa, ritualul său liturgic-sacramental și disciplina sa canonică, îndemnând pe toți slujitorii săi la mai multă responsabilitate în săvârșirea Sfintelor Taine și ierurgii.

În acest sens, luând act de discuțiile, îngrijorările și neînțelegerile apărute în spațiul public pe tema Botezului copiilor cu sănătate precară, Sfântul Sinod a făcut câteva precizări:

1) înainte de săvârșirea Sfintei Taine a Botezului, preotul are obligația de a se întâlni cu părinții și nașii copilului, care, după consultarea lor cu medicul pediatru, vor prezenta preotului starea de sănătate a copilului și dorința ca el să fie botezat;

2) în cadrul Facultăților de Teologie din Patriarhia Română se va acorda o atenție sporită practicii liturgice referitoare la săvârșirea actului întregii „afundări” din timpul slujbei Botezului, practică liturgică obligatorie pentru studenții teologi din anii terminali ai secțiilor de Teologie Pastorală;

3) în fiecare protopopiat din cuprinsul Patriarhiei Române va fi organizată o consfătuire anuală cu preoții, referitoare la săvârșirea corectă a fiecărei Sfinte Taine. Vor fi susținute, de asemenea, cateheze cu credincioșii privind semnificația duhovnicească a Sfintelor Taine.

Alte aprobări:

Au fost aprobate textele liturgice (slujba, acatistul și paraclisul) pentru cinstirea Sfântului Sfințit Mucenic Zenovie, episcopul Ciliciei, și a surorii sale Zenovia (30 octombrie), precum și includerea acestor texte în cărțile de cult;

A fost aprobat ca, în textul Calendarului creștin-ortodox pentru anul 2022, la rubrica Zile și date importante, să fie incluse „Ziua drapelului național” (26 iunie) și „Ziua imnului național al României” (29 iulie).

Biroul de Presă al Patriarhiei Române

Sursa: basilica.ro

Arhim. Nichifor Horia a fost ales Episcop vicar al Arhiepiscopiei Iașilor

Sfântul Sinod l-a ales joi, prin vot secret, pe preacuviosul părinte arhimandrit Nichifor Horia în demnitatea de Episcop vicar al Arhiepiscopiei Iașilor.

Părintele Nichifor Horia are 53 de ani și s-a născut la Brăila. Este starețul Mănăstirii „Sfinții Trei Ierarhi” din Iași și Exarhul administrativ al mănăstirilor din Arhiepiscopia Iașilor.

A absolvit Facultatea de Teologie de la Iași, în 1997, cu o lucrare de licență dedicată relației dintre fiul și părintele duhovnicesc în Patericul Egiptean.

S-a închinoviat în 1993 în obștea schitului Sihla al Mănăstirii Sihăstria, jud. Neamț. În 1996, Părintele Patriarh Daniel, pe atunci Mitropolitul Moldovei, l-a hirotonit ieromonah, iar în 2009 Mitropolitul Teofan l-a hirotesit arhimandrit.

A publicat două volume de autor la Editura Doxologia: Duhovnicia Patericului (2013) și Practica exorcizării în Biserica Ortodoxă. Aspecte liturgice, canonice și pastorale (2020).

Este autorul a numeroase articole pe teme duhovnicești sau teologice în reviste de specialitate, în Ziarul Lumina și pe portalul Doxologia.ro.

Ca un fapt inedit, părintele arhimandrit Nichifor Horia a obținut în 2019 premiul special al publicului la faza națională a Concursului internațional „Ma thèse en 180 secondes”, organizat de AUF (Agence Universitaire de la Francophonie), informează Doxologia.

A fost pentru prima dată când un teolog a ajuns în faza națională a acestui concurs, care la noi în țară s-a aflat la a treia ediție.

Noul ierarh ales a finalizat de-a lungul timpului și cursuri de perfecționare a muzeografilor și ghizilor din muzeele bisericești, certificatul fiind eliberat de Secretariatul de Stat pentru Culte – Direcția Relații Culte.

Alte cursuri absolvite îi atestă competențele de formator adulți și de antreprenor, certificările fiind eliberate de Ministerul Muncii și Familiei și Protecției sociale și Ministerul Educației, Cercetării și Inovării.

Anul 2022 va fi dedicat rugăciunii și sfinților isihăști

Sfântul Sinod a dedicat anul următor rugăciunii și sfinților isihăști. Hotărârea a fost adoptată în ședința desfășurată miercuri la Palatul Patriarhiei. Titlatura oficială a anului 2022 este: Anul omagial al rugăciunii în viața Bisericii și a creștinului și Anul comemorativ al sfinților isihăști Simeon Noul Teolog, Grigore Palama și Paisie de la Neamț. La anul se împlinesc 300 de ani de la nașterea Sfântului Paisie de la Neamț și 1000 de ani de la trecerea la Domnul a Sfântului Simeon Noul Teolog.

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844 (Coordonator principal)
Voluntari:
***Secretar redacție/Relații Publice:** tel. 0741 706 602, Vasilica Onofrei
***Foto:** Valentin Burlacu, Alexandru Losonczy, Ionuț Andrei Bodai, Ioan Septimiu Dorobantu, Mihail Bogdan Trandafirescu etc.
***Grafică:** Elena Gheorghiiță, Cristian Ștefan, Miruna Ștefan, Parascheva Matciac, Maria Mortecci etc.
***Alte activități:** Bogdan Andrei Finaru, Claudiu Șuțu, Iustinian Maradin, Maria Sobaru, Daniël Șuțu, Viorel Blițaru, Iulian Boghean, Paul Sarbu etc.
***Administratori site parohie/pagină facebook:**
Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei
www.parohiatomacozma.ro, parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Vă rugăm să vă abonați gratuit la YouTube:

Vizitați-ne pe

facebook

Biserica Toma Cozma

PROGRAM LITURGIC ȘI DUHOVNICESC

*Duminică, 28 februarie 2021

08:00 Utrenia și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur

17:00 Paraclisul Maicii Domnului

*Vineri, 5 martie 2021

18:00 Slujba Agheasmei Mici și a Sf. Maslu

*Sâmbătă, 6 martie 2021, MOȘII DE IARNĂ

7.00 Slujba Utreniei, a Sfintei Liturghii,
Pomenirea morților .

18.00 Slujba Vecerniei

Puteți direcționa 2% din impozitul pe venitul dvs. pentru lucrările și activitățile pe care le susține PAROHIA TOMA COZMA Procedura nu implică nici un cost, redirectionarea acestor sume realizandu-se din impozitul care a fost deja reținut în 2019 de către stat. Datele noastre necesare pentru Completarea Formularului 230 sunt: Numele Asociației: PAROHIA —TOMA COZMA CIF (Codul de Identificare Fiscală): 11198095 Contul Organizației în format IBAN: RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450

Unirea cu Basarabia nu se va face pe căi politice, ci prin înfrățire: Pastorația românilor din jurul granițelor

Protoieria Sector IV București a organizat vineri, la Parohia Sf. Nicolae – Vlădica, întrunirea „Pastorația românilor din jurul granițelor țării”. Au participat episcopii Ungariei și Basarabiei de Sud. Ei au vorbit despre o datorie spirituală și de sânge a românilor din țară: să-i sprijine pe frații din jurul granițelor. Unirea nu se va face pe căi politice, ci prin înfrățirea dintre români, a spus Părintele Episcop Veniamin.

Evenimentul a fost deschis de Părintele Protoiereu Ion Armași. El a prezentat invitații și situația organizării religioase a românilor din jurul granițelor țării.

În continuare, Preasfințitul Părinte Siluan a prezentat istoricul Episcopiei Ortodoxe Române din Ungaria, care a fost înființată odată cu numirea predecesorului său, Preasfințitul Sofronie Drincec (la 31 ianuarie 1999), în prezent Episcop al Oradiei.

Episcopul Ungariei a expus problematica pastorației creștin-ortodoxe într-o țară cu un puternic filon naționalist, unde, la fel ca și în spațiul ex-sovietic, există tendința de a asimila localnicii de alte naționalități. Aceasta face dificilă păstrarea specificului național și a identității de credință.

Cel mai clar semn al vechimii locuirii românilor pe actualul teritoriu al Ungariei vecine este faptul că aceștia au cele mai impunătoare biserici, a menționat ierarhul.

El a adăugat că dedicarea anului omagial 2021 pastorației românilor din diaspora este un real ajutor pentru comunitățile din afara granițelor, care au ocazia de a se cunoaște reciproc și de a se prezenta românilor în țară.

În continuare, Preasfințitul Părinte Veniamin a relatat pe larg istoricul vieții bisericești din zona de sud a Basarabiei, menționând activitatea păstorilor proeminenți, printre care Sfântul Ierarh Dionisie Erhan, Episcopul Cetății Albe – Ismail între 1934-1940.

Au fost rememorate momentele de început ale Mitropoliei Basarabiei, numirea în scaunul de mitropolit a IPS Petru și dificultățile întâmpinate de organizarea bisericească română din aceste ținuturi.

Începând din 2018, când au fost instalați noii episcopi din Basarabia, Preasfințitul Antonie de Orhei și Preasfințitul Veniamin, viața bisericească de peste Prut a cunoscut un reviriment. Au fost organizate parohii noi, au fost hirotoniți preoți tineri și au fost înmulțite vizitele arhieresti.

Preasfințitul Veniamin a afirmat că principalele probleme cu care se confruntă în pastorația românilor sunt lipsa fondurilor și a personalului clerical bine pregătit. Pentru aceasta, a chemat parohiile din București să sprijine activitățile Episcopiei Basarabiei de Sud.

Unirea Basarabiei cu România nu se va realiza prin voință politică, ci prin înfrățirea dintre români, a spus Episcopul Basarabiei de Sud. Legăturile de rudenie, cetățenia, parteneriatele între parohii, vizitele reciproce, vorbirea aceleiași limbi și învățământul în limba română și cu manuale românești sunt esențiale în acest scop, a adăugat el.

Preasfințitul Părinte Veniamin a subliniat și importantul rol cultural al Bisericii.

„Acolo unde lucrează un preot, avem de-a face cu cel mai important stâlp de românitate, pentru că și slujirea clericală este statornică, preotul desfășurând o activitate pastorală mulți ani de zile”, a afirmat Preasfinția Sa. „Clădirea noilor biserici, atât cele din suflete cât și cele din zid, sunt construcții care rămân și care nu pot fi zdruncinate ușor.”

În încheiere, participanții și-au propus consolidarea legăturilor dintre comunitățile parohiale bucureștene și cele din jurul granițelor țării.

Cercul pastoral de vineri a fost al doilea dintr-o serie care a început în 8 februarie cu o întrunire la Parohia Sfântul Nicolae – Broșteni, unde preotul paroh, Pr. Gabriel-Alexandru Nicodim, a vorbit despre începuturile misiunii ortodoxe române din Japonia, la care a contribuit.

